

Arrest

nr. 162 082 van 15 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 16 november 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 oktober 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 november 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LIEBAUT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij trad op 27 januari 2014 te Kosovo in het huwelijk met de heer MH, van Belgische nationaliteit. De heer H was nog maar sedert 14 januari 2014 uit de echt gescheiden van mevrouw B, op grond waarvan hij de Belgische nationaliteit verwierf.

De echtgenoot van de verzoekende partij meldde zich op 14 maart 2014 aan bij de gemeente Lokeren teneinde het buitenlands huwelijk te laten erkennen. Er werd een onderzoek gestart naar een mogelijk schijnhuwelijk.

Op 24 april 2014 diende de verzoekende partij te Pristina een aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D) met het oog op gezinshereniging.

Er werd aan het parket advies gevraagd aangaande de geldigheid van het in het buitenland afgesloten huwelijk.

Op 18 augustus 2014 besloot de verwerende partij de beslissing aangaande het al dan niet afleveren van een visum uit te stellen met het oog op het te voeren onderzoek naar een mogelijk schijnhuwelijk.

Op 19 september 2014 adviseerde de procureur des Konings negatief aangaande de erkenning van het in het buitenlands afgesloten huwelijk.

Op 25 september 2015 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand te Lokeren de erkenning van het in het buitenland afgesloten huwelijk.

Eveneens op 25 september 2014 weigerde de verwerende partij de afgifte van het visum.

Op 25 augustus 2015 meldde de verzoekende partij zich aan bij het stadsbestuur te Lokeren teneinde haar ongebooren kind te laten erkennen door haar de heer M. Zij was niet in het bezit van een visum of visumvervangend document.

Op 26 augustus 2015 werd ten aanzien van de verzoekende partij, onder een bijlage 13, een bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 7 dagen genomen.

De verzoekende partij diende op 27 december 2015 een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in de hoedanigheid van echtgenote.

Op 27 oktober 2015 nam de verwerende partij, onder een bijlage 20, de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit betreft de thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“BESLISNING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een burger van de Unie, die op 28.09.2015 werd ingediend door:

Naam: M

Voornaam: F

Nationaliteit: Kosovo

Geboortedatum: (...)1984

Geboorteplaats: KRAJKOVE

Identificatienummer in het Rijksregister: (6) xxx

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) 9160 LOKEREN

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een andere familielid van een burger van de Unie.

Op 28.09.2015 werd op basis van artikel 40 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot vestiging ingediend door mevr. MF, geboren op (...)1984, te Krakovë (Kosovo), van Kosovaarse nationaliteit.

Op 28.09.2015 werd een bijlage 19 ter afgeleverd.

Overwegende dat mevrouw de Procureur des Konings IDM in haar schrijven dd. 19.09.2014 het volgende meldt betreffende bovenvermeld huwelijk:

“Met verwijzing naar uw brief dd 14 maart 2014 inzake het op 27 januari 2014 in kosovo afgesloten huwelijk, heb ik de eer u te adviseren desbetreffende huwelijk niet te aanvaarden.

Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden slechts erkend, zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 IPR codex.

(Art 27§1 IPR codex)

De artikelen 21 en 27 IPR codex beschouwen als strijdig met de Belgische Openbare Orde elke huwelijksvoltrekking waarvan uit het geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrecht voordeel dat is verbonden aan de staat gehuwde.

Er zijn thans immer omstandigheden gebleken die aangeven dat er sprake is van een schijnhuwelijk:

- *Tussen de eerste ontmoeting en het huwelijk zijn er slechts 7 dagen verlopen.*
- *Mevrouw verklaart dat ze mekaar in de dagen voor het huwelijk een paar keer hebben ontmoet maar dat ze niet meer weet hoeveel keer dit was. Steeds was de familie aanwezig. Het koppel is dus nooit met elkaar alleen geweest. “De ontmoetingen duurder tot zolang ze dit beiden goed vonden” verklaart mevrouw (...).*
- *Eén dag na de eerste ontmoeting vond de verloving plaats. Doch hiervan werden geen bewijzen voorgelegd.*
- *De dag van huwelijk is de Belgische echtgenoot in de namiddag reeds teruggekeerd naar België. Het pasgehuwde koppel heeft dus niet echt samengewoond en zijn dus ook niet op huwelijksreis vertrokken daar haar echtgenoot dezelfde dag nog is teruggekeerd naar België.*
- *Er werd geen huwelijksfeest gehouden. Mevrouw zegt dat ze “niet voldoende tijd hadden om het feest voor te bereiden”. Ze zijn gewoon na de huwelijksluiting samen iets gaan drinken.*
- *Er werden geen huwelijksgeschenken uitgewisseld.*
- *Er zijn geen foto’s van de huwelijksceremonie.*
- *Er zijn – behoudens enkele foto’s – geen bewijzen van hun relatie.*
- *Met betrekking tot de algemene kennis van haar echtgenoot heeft gedaan.*
- *Mevrouw kent geen details over het appartement van haar echtgenoot.*
- *Mevrouw ken niet de geboortedata (of leeftijden) van de kinderen van haar echtgenoot. Ze weet enkel dat deze niet bij haar man inwonen.*
- *Mevrouw kent niet de namen van broers en zussen van haar man, noch hun beroep of hun leeftijd,*
- *Mevrouw weet NIETS over de scheiding van haar man (duur van zijn vorig huwelijk, nationaliteit van zijn ex-echtgenoot, datum van echtscheiding, reden van de scheiding, enz...).*
- *Mevrouw kent de geboortedatum van zijn echtgenote niet.*
- *Mevrouw kent de naam van de eerste echtgenoot van mevrouw niet.*
- *Na de huwelijksluiting is er enkel nog virtueel en telefonisch contact geweest.*
- *Het huwelijk werd afgesloten de maand volgend op de datum waarop de echtscheiding van meneer werd overgeschreven.*

Samengevat:

- 1) De uiterst korte tijdsperiode (huwelijk 7 dagen na de eerste ontmoeting),*
- 2) Het ontbreken van foto’s van de huwelijksplechtigheid en het ontbreken van een huwelijksreis,*
- 3) Het ontbreken van waardevolle huwelijksgeschenken,*
- 4) Het éénmalig bezoek van de Belgische echtgenoot,*
- 5) Het onmiddellijke vertrek van de Belgische echtgenoot in de namiddag na de huwelijksvoltrekking in de ochtend,*
- 6) Het ontbreken van allerhande bewijzen van hun relatie (ook niet van de eventuele contacten voorafgaand aan de eerste ontmoeting, geen chatsessies),*
- 7) het wederzijds ontbreken van enige kennis van het leven van hun echtgenoot,*

Gelet op al deze gegevens, zijn er voldoende redenen om aan te nemen dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het stand brengen van een duurzame

levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.”

Op 25.09.2014 weigerde de ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de stad Lokeren de huwelijksakte van betrokkene en de referentiepersoon over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand Lokeren.

Op basis van het voorgaande weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het tussen mevr. MF en dhr. MH afgesloten huwelijk te erkennen in België. De aanvraag tot vestiging wordt derhalve geweigerd aangezien de wetsontduiking zoals voorzien in artikel 18 van het wetboek IPR een geval van manifeste fraude is.

Met betrekking tot de weigering tot erkenning van de geldigheid van de akte kan door middel van een eenzijdig verzoekschrift een beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg overeenkomstig artikel 23 van het wetboek IPR. Het beroep moet overeenkomstig die in artikelen 1025 tot 1034 van het gerechtelijk wetboek bedoelde procedure worden ingediend.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, §1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal in België is verstreken.”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid dat elke bestuurshandeling door wettige motieven moet worden gedragen die haar op redelijke manier ondersteunen en rechtvaardigen (motiveringsbeginsel), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 8 en 12 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 40bis, § 2, eerste lid, 2° en 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Ter adstruering van haar middel zet de verzoekende partij uiteen wat volgt:

“1.Artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de niet-Belgische partner van een Belgische onderdaan, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische onderdaan een partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan eenentwintig jaar zijn, ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen. Hierbij dient ook te zijn aangetoond dat de Belgische partner beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen en over een behoorlijke huisvesting.

Omtrent alle bovengenoemde criteria werd door de verzoekster formeel bewijs bijgebracht (cfr. bijlagen aanvraag 28.9.2015), zulks is als dusdanig ook geen voorwerp van verweer.

2.De aangevochten beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden steunt louter op de vaststelling dat verzoekster niet op een afdoende wijze het duurzaam en stabiel karakter van de relatie - het partnerschap - heeft aangetoond zoals vereist in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, a) van de Vreemdelingenwet.

In het bijzonder wordt door de verwerende partij ter motivering van haar weigering enkel verwezen naar de weigering tot erkenning van de buitenlandse huwelijksakte van de verzoekster door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Lokeren dd. 25.9.2014 na voorafgaand verkregen negatief advies terzake dd. 19.9.2014 vanwege het Parket van de Procureur des Konings.

Het huwelijk van de verzoekster met haar Belgische partner werd voor een bevoegd ambtenaar van een ander land gesloten.

Actueel dient in rechte echter te worden aangenomen dat het bewust internationale huwelijk van verzoekster en haar Belgische partner geldig werd gesloten nu, voor wat de grondvoorwaarden betreft, beide echtgenoten voldoen aan hun nationale wet en geen andersluidende afwijzende rechterlijke beslissing met kracht van gewijsde voorliggend is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van haar kant heeft alvast geen rechtsmacht om kennis te nemen van betwistingen die betrekking hebben op burgerlijke rechten en evenmin van geschillen m.b.t. politieke rechten die de wetgever niet uitdrukkelijk aan de Raad heeft toevertrouwd. De Raad kan ook geen kennismaken van een beroep of van middelen waarvan het werkelijke en rechtstreekse voorwerp ertoe leidt dat hij zich dient uit te spreken over dergelijke betwistingen.

3. Het duurzaam en stabiel karakter van de relatie werd door de verzoekster in haar aanvraag ook aangetoond door bewijs te verschaffen dat de partners een gemeenschappelijk kind hebben.

In casu ging de Belgische mannelijke partner van de verzoekster reeds over tot de erkenning van het ongeboren kind.

Met akte van 1 september 2015 als verleden door het ambt van notaris FVDC te Lokeren werd door verzoekster en haar Belgische partner dhr. HM hun gezamenlijk kind erkend voor de geboorte. De geboorte van het kind vond intussen als voorzegg plaats.

Dit nieuw element dat nadrukkelijk wijst op het bestaan van een gezinscel enerzijds en tevens onderbouwing verschaft aan de door de wetgever voorgestane kwalificatie aan datgene wat het bewijs van een duurzame en stabiele relatie kan verschaffen anderzijds wordt door de verwerende partij volkomen miskend (A. VAN MENSEL, Het beginsel van behoorlijk bestuur, Gent, Mys & Breesch, 1997, 165). A fortiori, wordt er in de aangevochten beslissing zelfs met geen woord over gerept...

De verwerende partij beperkt zich tot het verwijzen naar 'oude' adviezen en besluitvorming (supra), zelfs daterend (2014) van voor de actuele betwiste aanvraag van september 2015, zodat geen feitelijke én juridische juistheid van haar overwegingen kan worden aangenomen, a fortiori, er bijgevolg en buitendien geen rekening werd gehouden met de bijkomende nieuwe concreet aangetoonde argumenten van de verzoekster. Aldus de besluitvorming van de verwerende partij ook minstens kennelijk onredelijk is.

4. Omtrent de door de verwerende partij voorgestane weigering tot erkenning van het huwelijk ligt dus ook geen in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing voor : een rechterlijke beslissing krijgt kracht van gewijsde vanaf het moment dat deze beslissing niet meer met een rechtsmiddel kan worden bestreden dat de tenuitvoerlegging ervan schorst.

5. Besluit :

5.1 De bovenstaande vaststellingen leiden tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

5.2 Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen.

Het middel is gegrond."

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. In casu betwist de verzoekende partij dat de motivering afdoende is.

De in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde formele motiveringsplicht heeft als doel de rechtsonderhorige in staat te stellen op grond van de motivering te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hij zich op nuttige wijze kan verweren en kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

(...)”

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

(...)”

In de determinerende motieven van de bestreden beslissing wordt verwezen naar het advies van de procureur des Konings van 19 september 2014 waarin, na een omstandig onderzoek, wordt besloten dat het geheel van de omstandigheden toelaat vast te stellen dat verzoekende partij een huwelijk afsloot waarbij de intentie van ten minste één der echtgenoten niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame relatie, doch enkel op het verwerven van een verblijfsvoordeel verbonden aan de staat van gehuwde. De procureur adviseert dan ook negatief om het in het buitenland afgesloten huwelijk te registreren nu het strijdig lijkt met de openbare orde.

Op basis van dit negatief advies van de procureur weigert de gemachtigde het in Kosovo afgesloten huwelijk in België te erkennen. Vervolgens wordt de verblijfsaanvraag geweigerd aangezien er sprake is van wetsontduiking in de zin van artikel 18 van het WIPR wat een geval van manifeste fraude is.

Het advies bevindt zich in het administratief dossier. Dit advies werd verstrekt naar aanleiding van een aanvraag tot het verkrijgen van een visum gezinshereniging. Het visum gezinshereniging werd op grond van dit negatief advies geweigerd aan de verzoekende partij. Het advies van de procureur des konings, dat integraal wordt geciteerd in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Met verwijzing naar uw brief dd 14 maart 2014 inzake het op 27 januari 2014 in kosovo afgesloten huwelijk, heb ik de eer u te adviseren desbetreffende huwelijk niet te aanvaarden.

Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden slechts erkend, zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 IPR codex.

(Art 27§1 IPR codex)

De artikelen 21 en 27 IPR codex beschouwen als strijdig met de Belgische Openbare Orde elke huwelijksvoltrekking waarvan uit het geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrecht voordeel dat is verbonden aan de staat gehuwde.

Er zijn thans immer omstandigheden gebleken die aangeven dat er sprake is van een schijnhuwelijk:

- *Tussen de eerste ontmoeting en het huwelijk zijn er slechts 7 dagen verlopen.*
- *Mevrouw verklaart dat ze mekaar in de dagen voor het huwelijk een paar keer hebben ontmoet maar dat ze niet meer weet hoeveel keer dit was. Steeds was de familie aanwezig. Het koppel is dus nooit met elkaar alleen geweest. “De ontmoetingen duurder tot zolang ze dit beiden goed vonden” verklaart mevrouw (...).*
- *Eén dag na de eerste ontmoeting vond de verloving plaats. Doch hiervan werden geen bewijzen voorgelegd.*
- *De dag van huwelijk is de Belgische echtgenoot in de namiddag reeds teruggekeerd naar België. Het pasgehuwde koppel heeft dus niet echt samengewoond en zijn dus ook niet op huwelijksreis vertrokken daar haar echtgenoot dezelfde dag nog is teruggekeerd naar België.*
- *Er werd geen huwelijksfeest gehouden. Mevrouw zegt dat ze “niet voldoende tijd hadden om het feest voor te bereiden”. Ze zijn gewoon na de huwelijksluiting samen iets gaan drinken.*

- *Er werden geen huwelijksgeschenken uitgewisseld.*
- *Er zijn geen foto's van de huwelijksceremonie.*
- *Er zijn – behoudens enkele foto's – geen bewijzen van hun relatie.*
- *Met betrekking tot de algemene kennis van haar echtgenoot heeft gedaan.*
- *Mevrouw kent geen details over het appartement van haar echtgenoot.*
- *Mevrouw ken niet de geboortedata (of leeftijden) van de kinderen van haar echtgenoot. Ze weet enkel dat deze niet bij haar man inwonen.*
- *Mevrouw kent niet de namen van broers en zussen van haar man, noch hun beroep of hun leeftijd,*
- *Mevrouw weet NIETS over de scheiding van haar man (duur van zijn vorig huwelijk, nationaliteit van zijn ex-echtgenoot, datum van echtscheiding, reden van de scheiding, enz...).*
- *Mevrouw kent de geboortedatum van zijn echtgenote niet.*
- *Mevrouw kent de naam van de eerste echtgenoot van mevrouw niet.*
- *Na de huwelijksluiting is er enkel nog virtueel en telefonisch contact geweest.*
- *Het huwelijk werd afgesloten de maand volgend op de datum waarop de echtscheiding van meneer werd overgeschreven.*

Samengevat:

- 1) *De uiterst korte tijdsperiode (huwelijk 7 dagen na de eerste ontmoeting),*
- 2) *Het ontbreken van foto's van de huwelijksplechtigheid en het ontbreken van een huwelijksreis,*
- 3) *Het ontbreken van waardevolle huwelijksgeschenken,*
- 4) *Het éénmalig bezoek van de Belgische echtgenoot,*
- 5) *Het onmiddellijke vertrek van de Belgische echtgenoot in de namiddag na de huwelijksvoltrekking in de ochtend,*
- 6) *Het ontbreken van allerhande bewijzen van hun relatie (ook niet van de eventuele contacten voorafgaand aan de eerste ontmoeting, geen chatsessies),*
- 7) *het wederzijds ontbreken van enige kennis van het leven van hun echtgenoot,*

Gelet op al deze gegevens, zijn er voldoende redenen om aan te nemen dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde."

Gelet op het feit dat een buitenlandse huwelijksakte werd overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris in het kader van de verblijfsaanvraag, moet worden gewezen op de toepasbaarheid van artikel 27, § 1, eerste lid van het WIPR. Deze bepaling luidt als volgt: *"Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21."*

Uit deze bepaling volgt dat elke administratieve overheid, bij de uitoefening van haar bevoegdheden, ingevolge artikel 27 van het WIPR – en in het bijzonder gezien de artikelen 18 en 21 waar op grond van artikel 27 op moet worden gelet – de erkenning van een vreemde akte kan weigeren (RvS 1 april 2009, nr. 192.125; cf. M. TRAEST, commentaar bij artikel 27 in J. ERAUW e.a. (eds.), Het wetboek Internationaal Privaatrecht becommentarieerd, Antwerpen, Intersentia, 2004, (152) 153-154).

Te dezen is de gemachtigde van de staatssecretaris in casu de overheid die bevoegd is tot het toekennen van een verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een Belg. Zij is derhalve gerechtigd om bij de uitoefening van deze bevoegdheid de doorwerking van de vreemde akte te onderzoeken en desgevallend deze met toepassing van artikel 27, § 1, eerste lid van het WIPR te weigeren wanneer zij meent dat de rechtsgeldigheid van deze buitenlandse akte niet kan worden vastgesteld overeenkomstig het krachtens het WIPR toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 van het WIPR. Aangezien het genoemde artikel 27, § 1, eerste lid van het WIPR deze bevoegdheid tot 'de-plano-erkenning' toevertrouwt aan 'alle overheden', kan de gemachtigde van de staatssecretaris derhalve, binnen zijn bevoegdheden, alvorens een beslissing te nemen inzake de toekenning van een verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een Belg, verifiëren of het huwelijk waarop de verzoekende partij zich beroept in België rechtsgeldig is.

Hierbij vermag zij, gelet op artikel 46 van het WIPR dat bepaalt dat de (grond)voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk beheerst worden door het recht van de Staat waarvan de respectieve echtgenote de nationaliteit hebben – rekening houdende met de Belgische nationaliteit van de

echtgenoot van de verzoekende partij –, onderzoeken of werd voldaan aan de bepalingen van Boek I, Titel V, hoofdstuk I 'Hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk te mogen aangaan' van het BW, waaronder artikel 146bis (J. ERAUW, *Beginselen van Belgisch Privaatrecht*, XVII, *Internationaal Privaatrecht*, Mechelen, Kluwer, 2009, 509-510).

Er dient in dit verband te worden benadrukt dat de grondvoorwaarden voor het huwelijk "*die betrekking hebben op beide echtgenoten*" op cumulatieve wijze aan de nationale wetten van de beide partners onderworpen zijn en dat toepassing dient te worden gemaakt van de nationale wet die de meest beperkende regeling omvat (Wetsontwerp houdende het wetboek van internationaal privaatrecht, Parl.St. Senaat 2003-04, 3-27/1, 73).

De gemachtigde is dus bevoegd om het huwelijk waarop de verzoekende partij zich beroept om een verblijf aan te vragen te toetsen aan artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek – dat bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie "*van minstens één van de echtgenoten*" kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het verwerven van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde – en kan, na een onderzoek van de omstandigheden die het huwelijk van de verzoekende partij kenmerken, beslissen om dit huwelijk niet te erkennen omdat deze erkenning zou leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de Belgische internationale openbare orde (RvS 3 oktober 2011, nr. 215.497).

Daarbij moet worden opgemerkt dat artikel 18 van het WIPR voorziet in de mogelijkheid om geen rekening te houden met feiten en handelingen die werden gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van Belgisch recht, wat wetsontduiking uitmaakt.

In de mate dat verzoekende partij de vaststelling van het bestaan van een schijnhuwelijk en de daaruit volgende weigering tot erkenning van de geldigheid van de Kosovaarse huwelijksakte betwist, wijst de Raad erop dat verzoekster deze weigeringsbeslissing kan aanvechten voor de bevoegde rechtbank, in casu de bevoegde familierechtbank (zie artikel 27, § 7 van het WIPR juncto artikel 572bis van het Gerechtelijk Wetboek volgens de procedure voorzien in artikel 23 van het WIPR juncto de artikelen 1025 tot 1034 van het Gerechtelijk Wetboek), zoals in de bestreden beslissing ook deels wordt aangegeven. Uit het administratief dossier blijkt heden echter niet dat verzoekende partij met betrekking tot de weigering tot erkenning van de geldigheid van de buitenlandse huwelijksakte een beroep heeft ingesteld bij de bevoegde familierechtbank, minstens toont zij dit niet aan.

Dit neemt niet weg dat de Raad conform artikel 39/1, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet de wettigheid dient te beoordelen van de weigering van verblijf van meer dan drie maanden op grond van de artikelen 40bis juncto 40ter van de vreemdelingenwet en aldus kan nagaan of de motivering van de bestreden beslissing draagkrachtig is teneinde het verblijf van meer dan drie maanden aan haar te weigeren (RvS 18 maart 2009, nr. 191.552).

De verzoekende partij wijst er op dat haar partner reeds was overgegaan tot de erkenning van hun ongeborn kind en dit bij akte van 1 september 2015 verleden door het ambt van notaris F. V.d.C. Zij stipt aan dat dit nieuw element wijst op het bestaan van een gezinscel, op het bestaan van het duurzaam en stabiel karakter van hun relatie en ze stelt vast dat er in de aangevochten beslissing met geen woord gerept wordt over dit nieuw element. De Raad kan de verzoekende partij volgen dat uit de motivering van de bestreden beslissing in het geheel niet kan afgeleid worden waarom de thans voorliggende erkenningsakte van het ongeborn kind geen element is die een andere dan de reeds genomen beslissingen kan rechtvaardigen. Rond dit voorgelegde stuk heeft de gemachtigde niet formeel gemotiveerd, het blijkt geenszins uit de motivering dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met dit stuk, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat de erkenningsakte werd overgemaakt aan de verwerende partij bij de aanvraag tot verblijf en dat de verwerende partij deze erkenningsakte aan het parket heeft overgemaakt voor advies, doch dat dit advies niet werd afgewacht. Ten overvloede blijkt ook uit het administratief dossier dat er een positieve woonstcontrole werd opgesteld. Niettegenstaande dit nieuw element heeft de verwerende partij zich ertoe beperkt de visumweigering te kopiëren welke gebaseerd is op een beoordeling van september 2014 toen er nog geen sprake was van een zwangerschap.

Het louter hernemen van de beslissing van een jaar geleden, zonder enige motivering omtrent het nieuwe voorgelegde pertinente stuk is niet draagkrachtig is en de motivering is niet evenredig aan het gewicht van de genomen beslissing.

Een grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, blijkt in het geheel niet nu de gemachtigde niet is ingegaan op de actuele voorgelegde stukken teneinde zijn standpunt te motiveren, met name dat hij van mening is dat op het moment van de bestreden beslissing de betrokkene niet voldeed aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 is in de aangegeven mate gegrond.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 oktober 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU